

РЕШЕНИЕ

№ 1247

гр. София, 17.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7341** по описа за **2010** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е във връзка с касационна жалба от пълномощник на М. А. - С., против Решение № 20 от 18.08.2010 г. на С районен съд, НО, 13^{-ти} състав, постановено по НАХД № 12612/2009 г.

С решението е отменено Наказателно постановление № 118/2009 г. от 22.07.2009 г., издадено от началника на М. А. - С., с което, на основание чл. 234, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 и ал. 4, вр. чл. 233, ал. 4 от Закона за митниците е постановено отнемане от „К.“ в полза на държавата на 72 462 450 кг. желязна руда с обща митническа стойност 8 695, 494 лева, но поради липса на предмета на нарушението е присъдена неговата легова равностойност и е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 89 062, 69 лева, представляваща 150 % от размера на избегнатите публични държавни вземания за стоката, предмет на нарушението.

Касационната жалба съдържа подробни съображения за отмяна на решението, като неправилно и незаконосъобразно, включително такива за неприложимост на предвидения в НК институт на погасителната давност.

В съдебно заседание касаторът се представлява от упълномощен юрисконсулт,

който поддържа жалбата и искането за отмяна на решението.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата с аргумента, че оспореното решение е правилно и законосъобразно, както и че е изтекъл срока на предвидената абсолютна давност за административнонаказателно преследване.

Представителят на С градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, намира следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

За да отмени наказателното постановление съставът на С районен съд е приел, че нарушенията, за които е издадено НП са извършени съответно на 16.07.2007 г. и на 17.08.2007 г., с оглед на което, на 16.07.2010 г. и на 17.08.2010 г. е изтекъл тригодишният абсолютен давностен срок за реализиране на административнонаказателната отговорност. На това основание въззивният съд не е обсъждал доказателствата по същество.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател.

В резултат на извършената проверка касационната инстанция намира оспореното решение за валидно и допустимо, а по същество – правилно, като изцяло споделя мотивите на въззивния съд.

Както в АУАН № 118/12.03.2009 г., така и в издаденото въз основа на него НП № 118/22.07.2009 г. са изложени обстоятелства, от които е видно, че за дати на извършване на административното нарушение, квалифицирано като митническа измама, по смисъла на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ следва да бъдат прието датите, на които за процесната стока са били подадени т. нар. „Единни административни документи” (ЕАД) – 16.07.2007 г. и 17.08.2007 г.

Според разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност по отношение на издадени наказателни постановления, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, в редакцията, преди да бъде изменена (ДВ, брой 26/2010 г.). Съгласно тази норма, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години, в случаите, извън хипотезите по т.т. 1, 2, 3, 4 на същия текст. След изменението (в сила от 06.04.2010 г.) думата „две” (години) е заменена с „три”, с оглед на което се променя и срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК от три години, на

четири години и половина. За процесния случай обаче приложение следва да намери по – благоприятната за жалбоподателя разпоредба, по аргумент и от чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като се касае за материално правна норма. Текстът на чл. 81, ал. 2 НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, а след свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двегодишния (преди изменението, ДВ, брой 26/2010 г.) срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, за нарушение, извършени до 06.04.2010 г. срокът на определената по този начин абсолютна давност е три години. Имайки предвид датата на извършване на административното нарушение – 16.07.2007 г. и 17.08.2007 г., този давностен срок е изтекъл, съответно на 16.07.2010 г. и на 17.08.2010 г. С изтичането на абсолютната давност, предвидена в чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е погасена административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за процесното административно нарушение, поради което е невъзможно същият да понесе за това нарушение предвиденото административно наказание.

Поради горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд С. - град, VI - ^{ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20 от 18.08.2010 г. на С районен съд, НО, 13 - ^{ти} състав, постановено по НАХД № 12612/2009 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.:

2.: